

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kotrčové a soudců JUDr. Olgy Petrové a Mgr. Pavly Polednové ve věci

žalobkyně: **Lorita S.**, narozená dne xxx
bytem xxx, SRN
zastoupená advokátem Mgr. Alešem Eppingerem
sídlem Vodičkova 710/31, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **ATANERŠ HOTELS s.r.o.**, IČO 24217247
sídlem Cíglerova 1088/28, 198 00 Praha 9
zastoupený advokátkou Mgr. Martou Janouškovou
sídlem Malátova 645/18, 150 00 Praha 5

o zaplacení částky 6 940 EUR s příslušenstvím

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 6. ledna 2020 č. j. 17 C 132/2019-46

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradu nákladů odvolacího řízení 20 618 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Marty Janouškové, advokátky.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

1. Návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu, došlým soudu dne 27. 5. 2019, se žalobkyně domáhala na žalovaném zaplacení shora uvedené částky s tím, že se ubytovala v hotelu žalovaného a své vozidlo postavila na přilehlé hotelové parkoviště, přičemž dne 5. 1. 2018 okolo osmnácté hodiny zjistila, že došlo k poškození vozidla pádem sněhové laviny ze střechy hotelu. Tuto částku žalobkyně specifikovala jako sestávající ze 6 600 EUR za opravu vozidla a za výdaje spojené s cestou taxi z Harrachova do Zittau v částce 140 EUR a za nájem auta ze Zittau do Wölmsdorf v částce 200 EUR. Žalobkyně poukázala na to, že si žalovaný nepočínal tak, aby nedošlo k újmě na jejím vlastnictví a tím porušil svoji prevenční povinnost.
2. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně žalobu o uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobkyni 6 940 EUR s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 10. 4. 2019 do zaplacení zamítl (výrok I.). Žalobkyni současně uložil povinnost zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení 61 613 Kč k rukám jeho právního zástupce (výrok II.).
3. Soud vzal za prokázané, když současně mezi účastníky o tom nebylo sporu, že žalobkyně je vlastníkem osobního vozidla Volkswagen Golf a ubytovala se v hotelu žalovaného Spa Hotel Bílý Hořec v Harrachově v době od 3. 1. do 6. 1. 2018 a dne 5. 1. 2018 došlo k poškození jejího vozidla. Současně vzal soud prvního stupně za prokázané, že žalobkyně vynaložila na cestu z hotelu do místa svého bydliště celkem 340 EUR. Dále též to, že vyzvala žalovaného dopisem z 8. 4. 2019 k plnění ve výši 8 043,52 EUR a žalovaný plnit odmítl. Dále soud provedl důkaz mapkou (nákresem) okolí místa škodní události, fotomapou okolí místa škody, 9 fotografiemi vozidla žalobkyně, fotografií zachycující poškozené vozidlo a stěnu hotelu a detailní fotografií výstražné cedule. Z těchto důkazů vzal za prokázané, že místo vzniku škody se nachází na zadní straně hotelu, kdežto hotelové parkoviště se nachází na levé boční straně hotelu. Z fotografie, zachycující vozidlo žalobkyně zaparkované čelně k hotelu žalovaného v místě, kde se nachází vchod do hotelové kuchyně, učinil soud zjištění, že na prosklených vchodových dveřích je umístěna cedule s výstražným symbolem ! POZOR ACHTUNG. Z detailní fotografie této výstrahy učinil zjištění, že na této výstražné ceduli bylo uvedeno v češtině i němčině - parkování na vlastní nebezpečí padající sníh, hotel na základě tohoto upozornění nenese žádnou zodpovědnost za případné poškození vozu.
4. Dále soud vyslechl pracovníky žalovaného jako svědky - Evu K., recepční hotelu a Romana K., manažera hotelu. Z výpovědi těchto svědků učinil zjištění, že recepční vždy při ubytování hotelové hosty upozorňuje na to, že se za hotelem parkovat nemá, protože je možnost padání sněhu. Podle svědka kvůli padajícímu sněhu ze střechy je prostor za hotelem označen červenobílou páskou, kterou však klienti hotelu strhávají. Před hotelem, kde je parkoviště, je značka s bílou šipkou s velkým písmenem P. Z výpovědi svědka učinil soud též zjištění, že svědek zaznamenal pohyb odtažového vozidla za hotelem, proto vyběhl a zjistil, že došlo k pádu sněhu na vozidlo žalobkyně. Žalobkyně však nechtěla řešit škodu zdokumentováním a přivoláním policie, pouze chtěla zajistit odvoz službou taxi s tím, že bude vše hradit její pojišťovna.
5. Soud tak uzavřel, že žalobkyně byla upozorněna na nevhodnost parkování, respektive na riziko spojené se zaparkováním vozidla na daném místě, když výstražná cedule jednoznačně na riziko upozorňovala, přičemž žalobkyně, která mohla a měla využít hotelových parkovacích míst, tak z vlastní vůle neučinila. Dále soud deklaroval, že konkrétní rozsah poškození vozidla nebyl zjištěn, neboť žalobkyně, ani přes poučení soudem podle § 118a o. s. ř, svá tvrzení nedoplnila. K obraně žalovaného pak soud uvedl, že nebylo prokázané, že by v den, kdy došlo ke škodě, byla výstražná páska u hotelu, a třebaže recepční uvedla, že je běžná praxe informovat klienty žalovaného o rizicích parkování za hotelem, nebylo jednoznačně prokázané, že se tak stalo i ve vztahu k žalobkyni.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

6. Zjištěné skutečnosti soud, s odkazem na § 2894 a násl. o. z., § 2900, § 2910 a § 2913 o. z. a na judikaturu Nejvyššího soudu ČR, uzavřel, že nebylo prokázáno tvrzení žalobkyně, že žalovaný neučinil opatření k zabránění vzniku škody, neboť bylo jednoznačně prokázáno upozornění výstražnou cedulí. Soud tak dovodil, že žalovaný učinil příslušná bezpečnostní opatření tak, aby nedošlo ke vzniku škody. Současně soud zvažil i to, že žalobkyně měla možnost k zaparkování vozidla využít parkovacích míst, na kterých by rizikem pádu sněhu vystavena nebyla a pokud tak nekonala, vzniklá škoda jde k její tíži. Za tohoto stavu věci tedy soud prvního stupně žalobu zamítl, když další provádění důkazů považoval za nadbytečné.
7. Výrok o nákladech řízení soud, s odkazem na § 142 odst. 1 o. s. ř., odůvodnil plným úspěchem žalovaného ve věci.
8. Proti tomuto rozsudku podala odvolání žalobkyně a poukázala na odvolací důvody podle § 205 odst. 2 písm. c), d) a e) o. s. ř. Namítala, že podle jejího názoru je odpovědným za škodu žalovaný, neboť ji nikterak neupozornil na to, že nemá parkovat své vozidlo za hotelem, protože může dojít k jeho poškození pádem sněhu. Žalobkyně přitom parkovala své vozidlo na vyhrazeném místě. Jednalo se o prostor parkovacího stání, kam směřovala značka P, umístěná před hotelem a kde rovněž parkovala i jiná vozidla. Podle odvolatelky je tak zřejmé, že žalovaný nesplnil svoji prevenční povinnost. Dále žalobkyně poukázala na to, že i z rozsudku soudu prvního stupně vyplývá, že skutkové okolnosti, týkající se výstražné cedule a upozornění na riziko pádu sněhu ze strany personálu, zůstaly mezi účastníky sporné. Podle odvolatelky přitom důkazní břemeno o těchto tvrzeních tížilo žalobkyni. Přesto však soud vyslechl svědky navržené žalovaným, ale svědky, které navrhovala žalobkyně, nevyslechl. Tím došlo k nepřípustnému přenesení důkazního břemene. Současně bylo na soudu prvního stupně, aby zohlednil, že svědci, navrhovaní žalovaným, jsou zaměstnanci žalovaného a tudíž jsou na něm závislí a v tomto světle měl posoudit jejich věrohodnost. Také v důsledku nevyslechnutí žalobkyní navržených svědků byl neúplně zjištěn skutkový stav věci. Dále žalobkyně poukázala na to, že fotografie byly pořízeny až po pádu sněhu a žalobkyně, na rozdíl od žalovaného, tvrdí, že výstražná cedule v době škodní události na okně připevněna nebyla. Soud tak, podle odvolatelky, dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, přičemž jeho postupem došlo k porušení zásady rovnosti zbraní. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně změnil a žalobě vyhověl.
9. Před odvolacím soudem ještě žalobkyně své odvolání doplnila o poukaz na to, že svědek, jehož výslech, kromě výslechu svého manžela, navrhovala, pan F., není jejím přítelem, ale seznámila se s ním až při pobytu v hotelu žalovaného, neboť měl vedle zaparkované auto. Dále žalobkyně poukázala na to, že od počátku tvrdí, že výstražná cedule tam nebyla, anebo pokud tam byla, nebyla vidět, když žalobkyně parkovala. Mohla být zakryta žaluziemi. Poté žalobkyně navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně změnil a žalobě vyhověl nebo aby jej zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
10. Žalovaný ve svém vyjádření hodnotil rozsudek soudu prvního stupně jako správný a odvolací tvrzení žalobkyně jako účelová. Poukázal na to, že nelze souhlasit s tvrzením žalobkyně, že na místo, kde zaparkovala, odkazovala značka umístěná před hotelem. Parkoviště je za hotelem a tabule se šípkou, umístěná před hotelem, pouze ukazuje příjezdovou cestu na toto parkoviště. Také skutečnost, že na místě, kde žalobkyně zaparkovala, stála i jiná vozidla, nezbavuje žalobkyni odpovědnosti za její jednání a nezakládá odpovědnost žalovaného. Pokud žalobkyně namítala, že jí nebylo umožněno prokázat svá tvrzení výslechem svědků, tak žalovaný poukázal na to, že každý účastník má povinnost navrhnout důkazy o svých tvrzeních, avšak soud nemá povinnost všechny navržené důkazy provést. Žalovaný přitom navrhl svědky a listinné důkazy k prokázání svých tvrzení. Pokud žalobkyně zpochybňovala věrohodnost svědků, tak žalovaný vyjádřil nesouhlas s tím, že přítomnost jednatelky žalovaného a nepřítomnost žalobkyně při soudním jednání nemůže

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

být interpretována ve prospěch žalobkyně. Žalovaný zdůraznil, že je nepochybné, že svoji prevenční povinnost splnil a svědecká výpověď manžela žalobkyně a jejího přítele by na tom nemohla ničeho změnit, a to zejména za situace, kdy jsou tvrzení žalovaného podpořena všemi provedenými důkazy. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako správný potvrdil.

11. Před odvolacím soudem pak žalovaný poukázal na to, že tvrzení žalobkyně, že nebyla vidět výstražná cedule kvůli žaluším, přičemž podle fotografie směrem k ní žalobkyně čelně parkovala, je tvrzení nové. Zdůraznil, že při příjezdu k hotelu musel ceduli vidět každý. Také zdůraznil, že dle výpovědi svědkyně pracující na recepci, tato na riziko pádu sněhu všechny přijíždějící klienty upozorňuje. Navrhl potvrzení napadeného rozsudku.
12. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.) v systému neúplné apelace (§ 205 a § 205a o. s. ř.) a neshledal odvolání důvodným.
13. Soud prvního stupně si pro své rozhodnutí opatřil dostatek podkladů, učinil z nich správná skutková zjištění a věc též správně posoudil po stránce právní. Ani v odvolacím řízení přitom nevyšlo najevo nic, co by mohlo vést k odchýlnému posouzení věci.
14. Podle § 2900 o. z. vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného.
15. Ustanovení § 2900 o. z. je svým obsahem užší, nežli dřívější právní úprava § 415 občanského zákoníku, účinného do 31. 12. 2013, dosavadní judikatura je však plně použitelná. Je třeba věc zkoumat s ohledem na to, co se konkrétně v jednotlivém případě od rozumné osoby podle zvyklostí soukromého života očekává, jaká míra předvídatelného nebezpečí pro jiné se pojí s určitým chováním. Každý je tak povinen zachovávat vždy takový stupeň opatrnosti, který lze po něm, vzhledem ke konkrétní časové a místní situaci, rozumně požadovat a který objektivně posuzováno je způsobilý zabránit či, alespoň co nejvíce omezit, riziko vzniku škody na životě zdraví nebo majetku.
16. V této právní věci je třeba vycházet z okolností případu, kdy žalobkyně zaparkovala své vozidlo v horském prostředí v měsíci lednu 2018, tedy v době, kdy objektivně docházelo k možnosti pádu sněhu na vozidlo, pokud by bylo vozidlo zaparkováno blízko u stěny hotelu a na místě nevhodném. Provedenými důkazy má přitom odvolací soud, shodně se soudem prvního stupně, za to, že žalobkyně přesto, že byla žalovaným poučena o tom, že má parkovat na místě k tomu vyhrazeném, zaparkovala své vozidlo u stěny hotelu na jiném místě, nežli bylo žalovaným jako parkovací místo vyhrazeno. Skutečnost, že tam zřejmě parkovala i další vozidla na neopatrnosti žalobkyně nemohou ničeho změnit. Pokud žalobkyně namítala, že i soud prvního stupně hodnotil otázku existence výstražné cedule a upozornění ze strany personálu jako mezi účastníky sporné skutečnosti, tak je třeba uvést, že v odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně je sice pod bodem 4 uvedeno, že tyto body zůstaly mezi účastníky spornými, avšak tím pouze soud účastníky upozorňoval na to, jakým směrem vede své dokazování. Dále pak je uvedeno jaké závěry z provedených důkazů přijal. K další námitce žalobkyně odvolací soud považuje za potřebné uvést, že není důvodné považovat svědecké výpovědi slyšených svědků za nevěrohodné jen proto, že se jedná o zaměstnance žalovaného, když žádný jiný důvod jejich nevěrohodnosti nebyl žalobkyní uveden. Pokud dále žalobkyně namítala, že provedenými důkazy k návrhu žalovaného došlo k nepřijatelnému přesunu důkazního břemene, tak tuto její námitku odvolací soud nesdílí. Ve smyslu § 101 o. s. ř., ve spojení s § 120 o. s. ř. je každý z účastníků povinen navrhnout důkazy k prokázání svých tvrzení, což se v

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

daném případě stalo, neboť soud prvního stupně prováděl důkazy o tvrzeních uvedených žalovaným a těmito provedenými důkazy tvrzení žalovaného považoval za prokázané.

17. Z výše uvedených důvodů tedy odvolací soud dospěl ke shodnému závěru, jako soud I. stupně, že nebyla žalovaným preventivní povinnost porušena a tudíž napadený rozsudek soudu prvního stupně jako správný potvrdil, a to i ve správném akcesorickém výroku o nákladech řízení (§ 219 o.s.ř.).
18. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. a v odvolacím řízení úspěšnému žalovanému přiznal plnou náhradu nákladů řízení. Náklady řízení jsou představovány náklady právního zastoupení za 2 úkony právní služby (vyjádření, účast u jednání) á 8 220 Kč, 2 režijní paušály á 300 Kč a daň z přidané hodnoty v částce 3 578,40 Kč, tj. celkem 20 618 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 9, pouze však za podmínek § 237 o. s. ř.

Praha 18. června 2020

JUDr. Ivana Kotrčová v. r.
předsedkyně senátu